

Управата на манастира се състояла отъ игуменъ, братя и прислужници споредъ нуждата. За съжаление, не сѫ запазени за всички дейни игумени сведения. Знаятъ се само нѣколко: като архимандритъ *Теодоритъ* (1813 г.), архимандритъ *Самуилъ* (1825 — 1843 г.), който въвъвъръхъ приходоразходни книги за манастира, подигналъ доста тая историческа светеня, развѣдилъ добитъкъ и посадилъ доста голѣма овощна градина. Последни игумени били *Исайя* (1940 г.) отъ Преображенския манастиръ, а следъ него иеромонахъ *Александъръ* (1942 г.), който се заелъ съ ново изучване на манастирското минало и съ подобрене на неговото стопанство. Той открилъ гробовете съ надписи на игумена *Теодорита*, архимандрита хаджи *Теодосия* (отъ 1873 г.) и рабина *София* схимонахиня въ 1856 г.

Важна заслуга на игумена *Александъръ* е и това, че той открилъ едно ржкописно Евангелие отъ старо време, обаче, поради употреба и влагата, гдето било намѣreno, толкова било повредено, че изгубило всѣка възможност да бѫде прочетено.

Ние оставихме въ сѫщия манастиръ преписъ отъ опитъ за лѣтописъ отъ Св. *Теодосия* до днесъ. Нека бѫдещите издирвачи го допълнятъ.

ДЕБЕЛЕЦЪ

Съ с. Дебелецъ завършваме кръга на нашите изучвания въ Котловината.

Селото има написана история отъ нѣколко вещи работливи дейци, които еж вложили трудъ и любовъ въ своето дѣло. Ние прочетохме съ голѣмо задоволѣство книгата. Препоръчваме на четци да прочетатъ „Юбилейната книга“ на с. Дебелецъ, издадена по случай 50 години отъ основанието на читалището „Съгласие“. Въ нея всѣки ще види, какво има въ селото и какво сѫ използвали просвѣтените селяни за достигане на по-голѣми успѣхи. И въ такъвъ случаи ще се направи поучително сравнение и заключение за напредъкъ на нашия край.

На 7 километра отъ Търново лежи с. Дебелецъ върху Габровския путь, тѣкмо на срѣдата между Старопрестолния градъ и Килифарево. На 2 километра западно отъ селото се намира желѣзопътната гара по линията Русе — Стара Загора.

Днешното село заема място въ подножието на високия и плещестъ хълмъ, познатъ на нашиятъ четци подъ име Дебелецъ¹⁾. Огъ северъ и западъ то е опасано отъ широки

¹⁾ Думата Дебелецъ е старобългарска, каквито сѫ: Орѣховецъ, Лѣсковецъ, Бѣляковецъ, Буковецъ и др. (Вж. речникъ Геровъ).